

Vārdšķiras.

Reiz dzīvoja viens ļoti vecs onkulis kuru sauca Lietvārds.Viņam bija ļoti skumji un viņš gribēja izgudrot sev draugus.

Un sāka darboties.Izdomāja Lietvārds visiem četriem vārdus.Pirmo sauca par Darbības vārdu.Otro par Īpašības vārdu,trešo par Skaitļa vārdu,bet ceturto par Personu vietniekvārdu.Tad Lietvārds izdomāja,ka viņi varētu kopā palīdzēt cilvēkiem veidot pasakas,lasīt un rakstīt.Tad Darbības vārds teica:»Mēs varētu savienoties kopā un kļūt par vārdšķirām!»Visiem patika šī doma.Un Īpašības vārds izdomāja,ka viņi varētu arī locīties.Lietvārds nodomāja,ka viņš viens arī locīsies.Bet Īpašības vārds negribēja vienatnē locīties tādēļ viņš arī izdomāja,ka grib locīties kopā ar Lietvārdu.Darbības vārds izvēlējās Personu vietniekvārdu,bet Skaitļa vārds palika pāri un teica:»Es domāju,ka noderēšu kaut kur citur!»Īpašības vārds nodomāja.Ja mēs gribam iemācīt cilvēkus lasīt,tad jāizveido teikumus,kurus viņi varēs lasīt.Katrā teikumā ir vārdšķiras.»Tās esam mēs,» teica Īpašības vārds.Kad draugi to visu uzzināja,viņi palīdzēja cilvēkiem un iemācīja viņus lasīt,rakstīt un rakstīt pasakas.

Es domāju ka tā arī radās vārdšķiras.